

Mehmet Ali Güneş

- şiirler -

Yayın Tarihi:

12.6.2004

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ağlıyor İstanbul

Taşı toprağı altın dediler
Küçük umutlarını bırakıp köylerinde
Büyük umutlarla İstanbul'a geldiler
Korktu yağmalanmaktan İstanbul
Güzelliđini bırakarak insanlara
Bütün altınlarını Haliç'e gömdü
Şimdi ikisinin de
İçine ettiklerini görünce
Boynunu bükmüş ağlıyor İstanbul

Mehmet Ali Güneş

Al Yüreğim Senin Olsun

Al da git ömrümü senelerimi
Sensiz göreğim günüm kalmasın
Zincirlere vur ki bileklerimi
Ardından koşacak derman kalmasın

Seni bana hatırlatacak ne varsa
Al götür hepsini yanında kalsın
Savur küllerini yak gözlerimi
Ardından dökcek yaşım kalmasın

Sen yoksan artık ne işe yarar
Sanki içi boş garip bir mezar
Dur bekle sana bir hediyem var
Al yüreğim senin olsun bende kalmasın

Mehmet Ali Güneş

Atıver Gitsin

Veda ederken gözlerin dolsa
İnanmam artık yaşların aksa
Mazinin eğer değeri yoksa
Bir bir anıları siliver gitsin

Aşkım dile geldi gönül yerinde
Şarkıydım bir zaman senin dilinde
Bir imzayım artık nazik elinde
Kara sayfalara atıver gitsin.

Gönül defterinden aşkı silince
Yalnız kalacaksın bende gidince
Yüreğim sende kalsın paran bitince
Aşkın pazarında satıver gitsin.

Mehmet Ali Güneş

Ayrılık Gününde

Seni yolcu ettiğim günü hatırla
Yorgundun, vurgundun ve suskun
Otobüsün kalkış saatini beklerken
Uzanıp kucağımda uyumuştun
Saçlarının kokusu hala ellerimde
O günden kalan bir yangın var hala
Başını koyduğun dizlerimde
Rüzgarın o acı uğultusu
Bir bebeğin ağlayışı gibiydi
Yüzümüzden okunuyordu hüznün
İçimizi yakan o ateşe inat
Veda ayazında buz kesmişti ellerimiz
Oysa dayanıklıydım ben böyle acılara
Göz yaşlarımın nehir gibi akması
İhanetiydi bana göz kapaklarımın
Sen o gün,
Sonsuz sevgi deryasına yelken açıp giderken
Ardında sevgisini utangaç kişiliğine gömen
Yarım yamalak bir adam bıraktın.

Mehmet Ali Güneş

Başına Buyruk Dizeler

1

Gelirim demiştin gelmedin gitti
İçindeki fırtına dinmedi gitti
Küçük yüreğinde sahte sevginle
İhanete bir türlü doymadın gitti

2

Bu gece bulutlar seninle yüklü
Ha yağdın üzerime ha yağacaksın
Bir avuç gözyaşısın pınarlarımda
Ha aktın yanağımdan ha akacaksın

3

Canından bir canı alırdı gider
Deseni özenle dokunan şiir
Zamansız ölümden çok daha beter
Ayrılık zamanı okunan şiir

4

“unutmayı unuturum seni unutmamak için”

Ne varsa bana dair her şeyi yak diyorsun
Kolay olmaz sevdiğim ölüm kadar zor gelir
Mazide kaldı onlar artık unut diyorsun
Nasıl unutacağım unutmayı kalbim ne bilir

5

Ağla gözlerim ağla göz yaşlarım ak
Kolay değil bu yüreği sensiz avutmak
Ne kadar imkansızsa yıldızları saymak
O kadar imkansızdır seni unutmak

6

Derin bir acı bıraktın yüreğimde
Yaşamaya inat sonsuzluğu seçerek
Şimdi sen yoksun hüznün ver günlerimde
Yaşarken ölmek dedikleri bu olsa gerek

7

“ Beni ömrüm terk etti, sen terk etsen ne yazar.”

Bu aşk ömür boyu sürer sanmıştım
O tatlı gülüşüne nasıl da inanmıştım
Bu sevda ateşinde alev alev yanmıştım
Ardına bakmadan sende gittin vicdansız

Mehmet Ali Güneş

Beddua

“Bitecekse böyle bitsin bütün sevdalar”

Biraz sonra ayrılacağız,
Ayrı ayrı yönlere gideceğiz
Ayrı yüreklerde çarpacağız
Yine kendimle baş başa kalacağım
Korkma küfürler savurmam ardından
Sitem edemem sana,
Biliyorum mecbursun ayrılmaya
Şimdi git, hadi hoşça kal
Şana en büyük bedduam
Mutluluk yağmurları altında
Şemsiyesiz kal.

Mehmet Ali Güneş

Bekle Beni Anne

Bekle beni anne
Toprağın yağmura hasret kaldığı
Gecenin gündüze, hastanın ölüme
Askerin silaya olan hasreti gibi
Özlemle, umutla bekle
Yenilme bu hasret kasırgasına, sabret
Bir gün diner bu fırtına elbet
Yanan bir yürekle, nasırlı ellerle
Güneşli gönlerle gelirim sana

Bekle beni anne
Umutsuzca bakan gözlere
Gelmez diyen dillere inatla bekle beni
El ayak çekilmişken, herkes uyurken
Gecenin en karanlık olduğu vakitte
Dinmeyen sızınla, bitmeyen çilenle
Gözündeki yaşlarla bekle beni
Elimde mendille gelirim sana

Bekle beni anne
Bir şubat sabahı bekle
Dışarıdaki soğuğa inat
Sen sıcak tut içini
Kaldırımlara vuran ayak sesimi dinle
Pencere önünde yollarımı gözle
Kulağın kapıda yüreğin bende olsun
Elimde bir demet kardelenle gelirim sana

Mehmet Ali Güneş

Bendensin

Gözlerim dururken
Gidenlere sen ağladın
Sen sevdin, sen yandın
Sen üzüldün ayrılıklara
Her atılan kurşuna
Sen siper ettin kendini
Hep sen ödedin
İhanetlerin bedelini
Mahcup ettin beni
Yeter artık gönül!
Bugün bendensin
Bendensin, bendensin

Mehmet Ali Güneş

Biz Bekleriz

Biz bekleriz sevdiğim
Yıllar insafsızca geçse de
Yaşanan güzel günleri
Asla unutmayız
Uğurlamayı bildiğimiz gibi
Kavuşmayı da mükemmel biliriz
Yolları gün be gün tüketiyor görünsek de
Yüreğimizi bir kenara park eder
Yaşanmamış yılları otoparka çeker
Bu şehir ve ben
Bizi en çok özleyeni bekleriz.

Mehmet Ali Güneş

Bize Ne Oldu Böyle

“Hani hiç ayrılmayacaktık! ”

Bir yreğın iki yarısıydık
Bir gözün iki damla yaşıydık
Hangi sokakta unuttuk glşmz
Kim çaldı sakladığımız umutları
Susmasana konuş, hadi söyle
Kim saldı üzerimize kara bulutları
Bize ne oldu böyle

Mehmet Ali Güneş

Bu Kalp Seni Unutmayacak

'Doksanlı yılların sonuydu
Aylardan Eylül'

Ben seni bir sonbaharda kaybettim
Yorgundun besbelli, tutunamadın
Yaprak misali döküldün hayat ağacından
Ecele yenildi bu mavi sevda
Yıkılmış bir şehir bıraktın ardında
Sokaklar ıssız, caddeler bomboş
Geceler çıldırmış, yıldızlar sarhoş
Yağmur bile bir başka yağıyor
Yerde ben gökte bulutlar ağlıyor
Ne zor şeymiş seni sensiz yaşamak
Her doğan yeni güne sensiz başlamak
Zannetme ki yerin dolacak
Yüreğin artık yüreğimde yaşayacak
Söz verdi sana bu can, yıllar geçse de
Bu kalp seni unutmayacak...

Mehmet Ali Güneş

Çok Seviyorum

Ben seni karanlıkta parlayan kutup yıldızı kadar değil,
Bütün yıldızları toplayıp başına taç edecek kadar çok seviyorum
Ben seni güneşin hafif bir yanığı gibi değil,
Cehennemde senin yerine yanacak kadar çok seviyorum
Ben seni kumsallardaki kum tanelerini sayacak kadar değil,
Her tanenin üzerine ismini yazacak kadar çok seviyorum
Ben seni bu ülkenin etrafındaki denizler kadar değil
Dünyayı çevreleyen uçsuz bucaksız okyanuslar kadar çok seviyorum
Kelimeler biz yetmeyiz diye isyan ediyor, kusuruma bakma
Ben seni bu sayfalara sığdıramayacak kadar çok seviyorum.

Mehmet Ali Güneş

Farkındamısın?

Ağustosun yakan güneşi gibi
Ateşi tutuşturan çiralar gibi
Cehenneme atıp günahkar gibi
Beni yaktığının farkında mısın

Her mevsim başka güzel hele ilkbahar
Her çiçekte sanki senin kokun var
Nisan da yağın yağmurlar kadar
Güzel olduğunun farkında mısın

O beyaz örtünün altında doğar
Bütün otlar ölür bir tek o yaşar
Karda açan çiçek kardelen kadar
Özel olduğunun farkında mısın

Semayı kaplayan bulutlar kadar
Dünyayı aydınlatan ışıklar kadar
Gökte parıldayan yıldızlar kadar
Seni sevdiğimin farkında mısın

Mehmet Ali Güneş

Gidersen

Gidersen

Ayaz düşer günlerime güneş çekilir
Bahar bir daha uğramaz bu diyarlara
Bulutlar unuttur beni, sen unutursun
Yağmur yağmaz bir daha kirpiklerime
Rüzgarlar ağlar tenhada, dallar kırılır
Yokluğunda karanlığa bürünürüm
Boynunu büker bütün çiçekler
İçimde ölürsün çok üzülürüm

Gidersen

Öksüz kalır bütün çocuklar
Bir yıldız düşer gökten sensizliğin üstüne
Bütün denizlerin suyu çekilir, martılar ağlar
Kalbimde yetişen çiçekler solar
Yetim kalır bütün şiirlerim, mısralar susar
Hüzünle söylenir tüm şarkılar, gözlerim dolar
Gidersen
Fırtınalar kopar içimde, alışamam yokluğuna
Hüzünlere mahkum olur yüreğim
Boynu bükük aşklar kalır ardında
Dallarımı kırarlar insafsızca
Haziranda şubatı yaşar yüreğim, üşürüm
Dayanamam bu hain sancıya
Hayallerim ölür, ben de ölürüm..

Mehmet Ali Güneş

Gökkuşağı Renginde Bir Sevda

Yaz yağmuru gibiydi gelişin
Şehrime gökkuşağı gibi doğdun
Ela bir bakış açısı vardı gözlerinin
Bende en güzel rengine sevdalandım
Bir gün gideceğini biliyordum
Yinede yaşamalıydım seni
Usulca sokulup yanına sordum
Benim olur musun bir yaz boyunca
Gülerek evet dedin
Böylece başlamış oldu işte.

Yangınlarda büyüttük yüreğimizi
Bir ateş parçasıydı bizim sevdamız
Soğuk gecelerde bile yanardık
Hatırlar mısın?
En çok bahar yağmurunu severdik
Islanmak için sokaklara çıkardık
Senin paçaların ıslanır, üşüdüm derdin
Benim yanaklarım ıslanırdı hiç aldırılmazdım
Çünkü yanımda sen vardın
Ellerimiz yüreğimizin şemsiyesiydi
Dolu dolu yağın yağmurda
İçindeki sevgimiz ıslanmasın diye
Yüreğimizi ellerimizle korurduk

Senin küçücük ellerin vardı
Minik bir bebeği andırırlardı
Kına yakardın ellerine bazen
Yakıştı mı diye sorardın
Belki incinirler diye
Ellerine dokunmaya korkardım

Ve bir gün
Başka bir mevsim girdi aramıza
Dondurdu yüreğini
Hangisi olduğunu bilmiyorum
Tek bildiğim
Bolca nilüfer çiçeği vardı
Bilirim seversin bu çiçeği
Oysa benim
Şana verecek bir çiçeğim yoktu ama
İçi aşkla dolu bir yüreğim vardı

Ve sen koşun o çiçeklere doğru
Ayağının altında ezilen kardelenlerin
Farkına bile varmadan

Artık bana yasaktın
Yaz yağmuru gibiydi gelişin
Gökkuşağının yedi rengi dururken
Sen gittin siyahı bana bıraktın

Mehmet Ali Güneş

Güneşin Kızı

Ey güneşin kızı
Ne kadar uğraşmışım seninle
"Yaşamak için bir sebep göster" dedin
"Güneş" dedim
"Bir daha doğmayacak" dedin
Oysa ben sarısını kastetmişim
Saçların gibi...

Mehmet Ali Güneş

Hapishane

Gökyüzü görünmez duvarlar dimdik
Güneşin gölgesinde kelepçelendik
Sılasını özleyen mehmetler gibi
Uzaktan sevmeyi burda öğrendik

Sürgün hücrelerde katı kurallar
Bir odanın içinde özgürlüğü yasaklar
Yüksek taş duvarlar demir parmaklık
Bir kafese hapsolmuş nice umudu saklar...

Mehmet Ali Güneş

Hayat

Sular kadar hızlı akıp da geçtin
Rüzgarla mı yarış ediyorsun?
Ağır ağır yürümek varken
Ayakların omuzun da koşuyorsun
Terleyeceksin şimdi, yorulacaksın
Otur biraz soluklan
Peşinden koşan mı var, hayat
Bu acelen ne...

Mehmet Ali Güneş

Haydi Gel

Haydi gel,
Yoksa kaybolacağım karanlıklarda
Gel ki çürümeye yüz tutmuş
Acı çeken yüreğimin umudu;
Karanlıkta kalmış ömrümün ışığı ol
Gel ki gözlerimde çakan şimşek
Akan göz yaşlarımın bulutu ol
Gelirken de bavuluna
Seni gördüğüm an dayanacak bir kalbi
Günlerime katmak için biraz heyecanı
Ve seninle doyasıya geçirebileceđim
Birkaç yılı koymayı da unutma...

Mehmet Ali Güneş

Hiç Hesapta Yokken

Bu gece söz verdim gözlerime
Sensizliđi öğretecektim onlara
Uykudan önce hıçkırarak ağlayıp
Göz yaşlarımla beraber içimden akacaktın
Dirhem dirhem eriyip yok olacaktın...

Ama olmadı, yine başaramadım
Yastığıma akıttığım göz yaşlarımla
Tekrar yüzüme yapışacağını
Gece boyunca yastığımda uyuyacağını
Sabaha uyandığımda
Yanaklarımda bir çiçek gibi açacağını
Hiç hesaba katmamıştım...

Mehmet Ali Güneş

Iraklı Fatıma

(Şiirsel Öykü)

'6 nisan 2003'de Bağdat'ta Amerikan bombaları tarafından, param parça olarak yaşamını yitiren 7 yaşındaki Fatıma'nın anısına.

Adı Fatıma yedi yaşında
Yirminci yüzyılın başında
Kerbela çölünün tam ortasında
Hasta anasıyla yaşardı Fatıma
Babasını savaşta kaybetmişti
Onun hiç sarı çizmeleri olmadı
Beyaz çiçekli elbisesi
Oyuncak bebeği, eteği
Sadece okumaktı tek isteği
Fatıma yoksul bir köy çocuğu
Kerbela çölünde yeni yeşeren
Umutla büyüyen gül tomurcuğu
O yıl, okula başladı
Yamalı bezden yapılmış okul çantası
Komşusunun verdiği beyaz elbise
Ne kadar da yakışmıştı ona
Yırtık ayakkabılarından utansa da
Mutluydu, çünkü okula gidiyordu
Okumayı yazmayı öğreniyordu
Biraz korku biraz sevinç
Yirminci yüzyılın başında
Tank seslerinin arasında
Savaşın tam ortasında
Iraklı bir kız çocuğu Fatıma
Bir okul dönüşünde
Bomba atan jetleri
Yanan evleri
Kan içinde cesetleri
Telaşla koşuşturan
Ağlayan insanları gördü
Kuşlar gökyüzünü
Mermilere bırakmış
Krizantemler, kasımpatıları yerine
Barut ve kan kokuyordu etraf
Savaş çıktı dediler
Küçücük hayal dünyasında
Oyuncak bebeklerin
Çiçekli elbiselerin
Birde şehit babasının
Hayaliyle yaşardı Fatıma
Savaş nedir? Ölüm nedir? bilmezdi
Bunları okulda öğretmemişlerdi
Anlam verememişti bu olanlara
Anasının mis kokan kucağına sığındı
O geceyi karanlıkta geçirdiler
Yeni günün habercisi sabah güneşi
Yeni umutlarla doğmuştu

Ortalık durulmuştu
Beyaz elbisesini giydi kefen misali
Erkenden pazara gittiler, anasıyla
Nerden bilebilirdi ki mezara gittiğini
İç i kıpır kıpırdı, mutluydu
Öğretmenine bir demet kasımpatı
Titrek elleriyle yazmak için kalem
Kokulu silgi, yıldızlı toka
Kırmızı kurdele, güzel bir çanta
Çeyizine birkaç örtü alacaktı
Önce kasımpatıları aldı, sonra kalemi
Pazarın tam orta yerindeydiler
Büyük bir patlama oldu
Füze düşmüştü umutların üstüne
Kanlar içindeydi Fatıma
Beyaz elbisesi kırmızıya dönüştü
Hala yaşıyordu, sol yanı sızlıyordu
Anasının gözyaşı yağmuru andırıyordu
Cehennemi andıran bir sıcaklık vardı
Ama onun küçük bedeni üşüyordu
Anasına sarıldı son bir umutla
Gökten bir melek indi
Haydi gidiyoruz dedi
Bir eli anasının elindeyken
Diğeriyle kasımpatıları sıkı sıkı tuttu
Yanağında kuruyan gözyaşıyla
Son nefesini
Anasının kucağında verdi.
O gün otuz beş can yanmıştı
Bütün dünya ağlamıştı
Kristal kadehlerin içinde
Kan rengi şaraplar içildi
Olmayan şereflerine kadeh tokuşturdular
Açıklama yaptı bunu yapanlar
'Yanlışlıkla oldu' dediler.
Ne rahat söylediler
Yetim kalan çocukları
Kapanan ocakları düşünmediler
Önce biraz kınandılar
Sonra alkışlandılar.
Puşt'muydu neydi o devletin başkanı
Diğ er bir adıyla insan kasabı
Hiç üzülme Fatıma, başını öne eğme
Sen şehitsin, şehit kızı
Mahşerde ödenecek bu zulümün hesabı.

Mehmet Ali Güneş

İki Uzak Şehirde İki Yaralı Yürek

“Sen bilmediğim karanlıklarda
Güneşin doğmasını beklerken
Ben Sensiz karanlıklardan
Seninle doğacağım”

Yüreğimde kopan zamansız fırtınalar
Neleri alıp götürdü benden bir bilsen
Bir bilsen zamanın benden çaldıklarını
Daha bir alevlendi içimdeki yangınlar
Gülüşlerim bitti,ömrüm bile tükendi de
Bir tek sana olan sevdam bitmedi, bitmeyecek
Dokununca yağmur tanelerine
İki uzak şehirde, iki yaralı yüreğin ağladığını
Hiç kimseler bilmedi, bilmeyecek...

Mehmet Ali Güneş

İnfaz

Kirpiklerin silah, gözlerin kurşun
Kaşların yargılar cezamı keser
Dudakların sussun gözlerin vursun
Beni öldürmeye bakışın yeter.

Mehmet Ali Güneş

Kalsaydın

Kalsaydın bu şiiri yazmayacaktım
Sabaha dek uykusuz kalmayacaktım
Fırtınaya yenilen gemiler gibi
Acılar denizinde batmayacaktım.

Mehmet Ali Güneş

Karadeniz Kızları

Güzelliđi yazılır, dağa, taşa, yaylaya
Biraz cesaret ister laz kızına bakmaya
Mis gibi çay kokar, çiçek kokar yazları
Sözleriyle öldürür karadeniz kızları

Kimi siyah kimi sarı dalgalıdır saçları
Bembeyaz martı olur dolaşır yamaçları
Bir of çekse yerinden koparır ağaçları
Deli bir rüzgar gibi karadeniz kızları

Laf atanı affetmez hemen silahı çeker
Mangal yürekli olur karadeniz kızları
Gülüřü ömre bedel, muhabbeti çok şeker
Baldan da tatlı olur karadeniz kızları

Kara kazan içinde suları kaynatırlar
Kemence nin sesiyle dağları oynatırlar
Kaçkar eteklerinde seyreder yıldızları
Cennetten inen melek karadeniz kızları

Adamı bir hoş eder cilveleri, nazları
Yaylada otururlar çođunlukla yazları
Sünneti eksik etmez kaçırmazlar farzları
Dinine bağlı olur karadeniz kızları

Başına taç ederler gökteki yıldızları
Keşan, peştamal takar karadeniz kızları
Eşine sahip çıktı kovdu nataşaları
Anlatmakla bitmiyor karadeniz kızları.

Mehmet Ali Güneş

Kardelen Masalıydı Sevdamız

Hazin bir kardelen masalıydı sevdamız
Karda açmıştık çiçeklerimizi
Zamansızdık belki ama mutluyduk
Ben yaprağıydım çiçeğin sen tomurcuğu
Kar taneleriyle beslenir
Yeni yeni umutlara açardık
Bizi soğuk bir kış günü kopardılar
Acımadan soldurdular
Dallarımızdan kan olup düşüyorduk
Öylece bıraktılar bizi
Şessizce ağlıyorduk
Üstelik hava soğuktu
Çok üşüyorduk
Hazin bir kardelen masalıydı sevdamız
Ayaz gecelerde çocuklara anlatılan...

Mehmet Ali Güneş

Lazutlar

Biz lazutlar karadeniz gibiyiz
Hırçınız, delidoluyuz
Bazen Temel'iz, bazen Dursun'uz
Biraz şakacıyız biraz da kurnaz
Kor gibi yürek taşır, kalleşliği bilmeyiz
Bir hiç uğruna kimseyi kırmayız
Biz lazutlar işte böyleyiz
Kibarca konuşmasını bilmesek de
Gidene ağıt yakmasını iyi biliriz
Hiç tanımadığımız insanların gözyaşı bile
Yüreğimizi yakar, içimizi parçalar
Dostumuzu asla satmayız
Onunla beraber gözyaşı dökeriz.
Delikanlılıkta bir iddiamız yoktur ama
Dalımızı kıranın ağacını kökünden sökeriz
Biz lazutlar işte böyleyiz...

Mehmet Ali Güneş

Makyaj

Gören de
Sevincinden gülüyor zannedecek
Oysa
Gülüşlerinin altından gözüken
Derin acılarını herkes görüyor
Bundan sonra gülerken
Ya başını öne eğ
Ya da acı tonlarda yap makyajını

Mehmet Ali Güneş

Mavi Sevdalar

Yine o esrarengiz adam
Oturmuştu sahildeki kayaların üstüne
Yalnızlığıyla dertleşiyordu
Denize öfkeyle fırlattığı taşlar
İsyanının ellerine yansımasydı
Yaşlı gösteriyordu ama gençti
Kimdi, neyin nesiydi
Sordum bir gün kimsin
Nedir bu isyanın anlamı diye
Başını öne eğdi ve sustu
Elindeki resme ilişti gözüm
Avuçlarında kanayan
Buruşmuş bir kadın resmi
Sonra dudaklarından dökülen
Birkaç kırık kelimeyle anlattı onu
Sözleri bitince derin bir iç çekti
Acı bir tebessümle baktı yüzüme
Şimdi anladın mı dedi
Anladım usta, şimdi anladım
Acı bir ihanet sancısıydı bu
Bir zamanlar o da sevmişti
Hala seviyordu, hep sevecekti
Ne acılar sığdırmıştı ömrüne
Yüzü gülerken içi kan ağlıyordu
Yaşayan sevgilisinin ölümüne

Mehmet Ali Güneş

Mezar Taşı

"Bu şiir, bir zaman önce yaşanmış, ardında bir ölü bir de yaralı barakmış gerçek bir aşkı anlatır"

Düğününe geldim yıkık perişan
"Hoş geldin" deyip elini verdin
Sevgin de yalanmış aşkın da yalan
Gururun kalmıştı ayakta kalan
Onu da acımadan yerlere serdin

Hani bir ömür boyu beraber kalacaktık
En mutlu günlerde yan yana olacaktık
Beyazlara bürünmüş nereye gidiyorsun
Bu şehre ve bana veda mı ediyorsun

İhanet yüreğimin kanayan yarası
Hangi doktor çare bulur bu sancıya
Kaderim, kaderlerin en karası
Hangi yürekle dayanırım bu acıya

Bir sözümüz vardı hatırladın mı
Aklına gelince utanmadın mı
Ben tuttum sözümü nikahındayım
En mutlu gününde bak yanındayım

Cicim ayları mutlu geçince
Bir ömür böyle gideceğini umarsın
Sevgisiz mutsuz yıllar gelince
İsyan edip hayatından bıcarsın

İşte o an ben geleceğim aklına
Sana sunduğum aşkı hatırlayacaksın
Bir kez olsun sesimi duymak isteyeceksin
Ellerini açıp yüce Allah'a
Yanında olmamı dileyeceksin.

Ama bir cevap alamayacaksın
Kabul olmayacak duaların
İşte o an unutulduğunu hissedeceksin
Garip duygular kaplayacak içini
İnim inim inleyip sızlayacaksın
Vurup başını taş duvarlara
Hıçkıra hıçkıra ağlayacaksın.

Yıkılmışlığın verdiği o telaşla
Hasretini giderecek bir şey ararsın
Mutlu günlerimizden geriye kalan
Yırtık bir resmime rastlarsın
O güzel günlerin hayaline dalıp
İssiz gecelerde bakıp ağlarsın
Bir zaman anılarla yaşarsın
İşte o an alev alev yanarsın

Gün geçtikçe ağaracak kara saçların
Ne oldu bana diye şaşıracaksın
Dinmek bilmeyecek göz yaşların
Aynalara bakmaya korkacaksın
Öyle bir yara kalacak ki yüreğinde
Sokaklara çıkmaya utanacaksın.
Gittiğin o gün yaşadığım acıyı
İşte o gün sen de yaşayacaksın.

Dayanamazsın yüreğindeki acıya
Bir gün dönersin terkettiğin şehre
Sorarsın dostlara o nerde diye
Kimisi hoşgeldin der, kimisi kızar
Koşa koşa gelirsın gösterdikleri yere
Bir mezar görürsün taşında şöyle yazar

' Geride ne kaldı diye bilmek istersen
Sadece bir resim kenarı yırtık
Son defa görmek için geç kaldın gülüm
Bıraktığın yerde değilim artık '

Mehmet Ali Güneş

Milat

Hayatımı düşündüm
sen varken
ve
yokken;
tarih kitaplarında
milattan önce
Ve
milattan sonra
diye geçiyor

Mehmet Ali Güneş

Mütevazi Hayaller

En güzel hayallerini
Kahve falına bakarken kurardı
Ve hayalleri de
kendisi gibi çok mütevaziydi.

Hasta annesinin
İlaçlarını alabilecek kadar para
Şoför babasına bir araba
Sakat kardeşine
Çam ağacından koltuk değnekleri

Kardelenleri onun kadar seven
Bozuk şivesine gülmeyen
Ve arada sırada da olsa
Sinemaya götüreren bir koca
Fincanı kaparken dilediği

Mehmet Ali Güneş

Neylerim

Nedendir bilmiyorum
Bu gece seyretmedim gökyüzünü
Canım sıkıldı bak şimdi
Ya küserse bana karanlık
Ya ateş böceklerimi çalarlarsa
En önemlisi de
Gökyüzünde parlayan gözlerinin
Farkına varırsa yabancı gözler
Neylerim?

Mehmet Ali Güneş

Okyanus

Adı deniz di önceleri
Küçük ırmakların sularıyla beslenir
Umut olup vururdu sahillere
Kurak çöllere hayat verirdi
Zamanla yoruldu deniz
Taşıyamaz oldu içindeki artıkları.
Kirlenmişti umutları
İçi içine sığmıyordu artık
Bu yürek bu pisliği taşıyamaz deyip
Büyüdükçe büyüdü,gözyaşıyla beslendi
İmkansızı başardı,umutla doldu
Adı deniz di önceleri
Şimdi okyanus oldu...

Mehmet Ali Güneş

Ölüme Beş Var

Sensiz bir günün akşam üzeri
Denize çok yakınım senden uzakta
Arabamın camına
Ve denizin üzerine vuran
Yağmur tanelerini seyrediyorum
Denizden rengini alan gözlerin
Şanki oradalar dalgaların altında
İçimde sana olan büyük hasretim
Hemen yan tarafımda yalnızlığım var
Ey uzak denizlerin harika kızı
Göz yaşlarım hala ulaşmadı mı sana
Sahile vuran o dalgalarla
Sende bir tutam sevgi yolla bana
Hadi bekliyorum
Ama ne olur fazla uzun sürmesin yar
Çünkü zaman tükeniyor, şimdi saat
Gençliğimi az geçmiş ölüme beş var.

Mehmet Ali Güneş

Öyle Özledim

Gündüze hasret geceler gibi
Şafağı bekleyen askerler gibi
Çocuğunu özleyen anneler var ya
İşte bende seni öyle özledim.

Bana çok mu uzak gittiğin yerler
Sayılı günler tez biter derler
Ağlamayı nasıl özler ya gözler
İşte bende seni öyle özledim.

Bir ağaç düşün susuz ve kurak
Yalvarır buluta kucak açarak
Bir damla yağmuru özler ya yaprak
İşte bende seni öyle özledim

Mehmet Ali Güneş

Sen Gidiyorsun Ben Ölüyorum

“Her ayrılık tek başına ölümdür”

İçimdeki tutkuyu görmezden geliyorsun
Üzerime devirip kocaman hüznüleri
Eylüle isyan bir gecede çekip gidiyorsun.

Ardına bakmadan çekip gitmek kolaydır
Bir insanın umutlarını öldürmek
Bir çiçeği dalından koparmak
Acı vermek elbetteki kolaydır.
İhanetin kahteliğine tutsaksın açıkçası

Bakma öyle titrediğime
Karanlığı tırnaklarımla kazıyor,
Yıldızların ağzını kapıyorsam ellerimle
Geceye ve gidişine isyandan değil
Bu aşağılık dramı
Sabaha anlatmasınlar diyedir.

Bırak artık veda faslını
Hüzünlü gözlerle bakma yüzüme
Akıttığın gözyaşları yalandır
Çünkü senin binlerce gözyaşının
Hiç durmadan akması
Bir damla bile değildir acılar denizinde

Yükle sırtına bütün umutlarımı
Usulca kapat kapıyı çıkarken,
Ardına bakma sakın, görme göz yaşlarımı
Gidişine ağıt değildir bu bilesin
Biten bir ömrün son damlalarıdır
Artık güneş doğmayacak biliyorum
Sen gidiyorsun, ben ölüyorum..

Mehmet Ali Güneş

Sen Neredesin

“Ne çok Őeye Őahitti hatırladın mı
kaldırımlar bile sıkıldı benden
yoksa sen de sıkıldın da mı...”

Yeryüzünün yağmuru ağırladığı
Islak bir günde veda etmiştin
Ağlamaklı gözlerle bakma yüzüme
El sallama ardından, sadece bekle
Bir dahaki bahara dönerim demiştin.
Yağmur olup yağdım ardından
Sele verdim bütün umutlarımı
Kar yağdı en güzel düşlerime
Geceleri uykusuz teslim ettim sabaha
Kaç bahar geçti senden sonra
Bütün ağaçlar çiçek açtı
Yeşile büründü bütün şehir
Göçmen kuşlar bile döndüler
Sen neredesin?

Mehmet Ali Güneş

Senden Sonra

'Sıla'dan'

Gözlerini çizdim yanık bir türküye
Her söylediğimde dolar gözlerim
Türkü biter kapanır kirpiklerim
Dizelerden ela gözlerine bir ağıt başlar
Yaş olup akarsın yanaklarımdan
Sevmek nasıl bir duygudur unuttum inan
Senden sonra hiç sebepim olmadı sevmeye
Ve hiç yüreğim dolmadı sevgiyle
Arka bahçeye attım yüreğimi
Senden sonra hiç lazım olmadı.

Mehmet Ali Güneş

Seni Sevmek

Sana ağlamak
Taşmış bir nehir misali
Gözyaşının dolu dolu akışı
Seni özlemek
Hasret ile tutuşan kor alevlerde
Bir bedenin alev alev yanışı
Sana kavuşmak
Uzun bir karanlıktan sonra
Gecenin yeni bir güne uyanışı
Seni sevmek
Yeni doğmuş bir bebeğin
Dünyaya ilk bakışı
Kafesinden salıverilmiş bir kuşun
Özgürlüğe kanat çırpışı

Mehmet Ali Güneş

Sensiz Yaşamaya Alışıyorum

Giderken bıraktığın bir umut vardı
Onunla yaşamaya çalışıyorum
Zannetme gidişin bir intihardı
Sensiz yaşamaya alışıyorum.

Unuttum ne varsa maziden kalan
Kendime bir dünya yaratıyorum
Yokluğunun en iyi ilacı zaman
Sensiz yaşamaya alışıyorum.

Dumanlı gözlerle etrafa bakın
Görürsün o zaman mutluluk yakın
Beni düşünerek üzülme sakın
Sensiz yaşamaya alışıyorum.

Mehmet Ali Güneş

Sessiz Bekleyiş

Şimdi uzaklardasın
Kaç zaman oldu gidişin
Özledim seni, gözümde tütüyorsun
Yüreğime sevda ektin giderken
Şimdi hasret büyütüyorsun
Zannetme ki sadece romanlarda olur
Böyle büyük aşklar, böyle vurgun gidişler
Ne yokluğunda yenildi bu yürek
Ne de zamana yenilecek bu bekleyişler.

Bulutların beyazına sakladım düşlerimi
Umut olup yüreğime düştüler
Bir seher vakti belki gelirsin diye
Cam kenarından hiç ayrılmıyorum
Yüzüme özlem şarkıları savrulur geceleri
Her şarkının içinde bir sevda gelir gider
Ne yoksulun ahı, ne hasta iniltisi
Bu bir yaprak dökümüdür dört bir yandan
Umudun bitmeyen direnişidir

Bir gün bitecek elbet bu sessiz bekleyiş
İşte o zaman,
Ya sen benim olacaksın
Ya da ben kimsenin.

Mehmet Ali Güneş

Sevgiliye Son Not

Merhaba tutkum,
Hep böyle başlardı sana yazdığım mektuplar
İçimde ölesiye bir tutku
Senin bile anlayamadığın
Ben sana sevdamızın başkentinde aşık olmuştum
Eline verilmiş bir çiçektim
Ve yine o şehirde ellerinde solmuştum
Şimdilerde tek yaptığım
İçi hüznü dolu şiirler yazmak
Her geçen günün sonunda
İçimdeki senle beraber yaşlanmak
Şen koca bir şehirde
Özlendiğinden habersiz
Belki mutlusundur belki yaralı
Ben küçük bir sahil kasabasında
Hala sana deliyim, hala sevdalı.

Mehmet Ali Güneş

Sokak Çocukları

Sokak çocukları
Küçük yaşta tanıştılar kavgayla
Sırtlarında cop izleri
İyi bilirler yaşamın karanlık yüzünü
Onlar ki sokakların gerçek efendileri
Daha ergenlik sivilcesi çıkmadan
Jilet motifleriyle süslüdür yüzleri
Onlar ki
Karşılıksız sevdaların arabesk çocukları
Sevgililerinin baş harflerini
Alfabetik sırayla yazarlar kollarına
En namuslu işleri
Genelev pezevenklerinin ayakçılığı
Tiner çekmeyi bırakırsa eğer
Yaş ortalamaları yirmiye bulur
Kaldırımlarda kuru bir yaprak gibidirler
Hafifçe esen bir melteme boyun eğer
Erken düşerler toprağa

Mehmet Ali Güneş

Son Defa Gel

İçimde kocaman bir boşluk
Kapanmaz bir yaradan akan kan gibi
Yüreğimde ince bir hastalık
Biliyorum bu sensizlik öldürecek beni
Kara bulutlar kapladı tüm gökyüzünü
Gittin gideli güneşe hasretim
Sağanak yağmurlu bir günde gitmiştin
Ben hala o günün gecesindeyim
Rüzgar savuruyor kar tanelerini yüzüme
Anlasana bebegim sensizlikte tükeniyorum
Kurtul prangalardan
Kır gönlünün zincirini son defa gel
Seni görmeden ölmek istemiyorum...

Mehmet Ali Güneş

Suçlama Beni

Sen gittin gideli yağmura inat
Ağlıyorum diye suçlama beni
Akan damlaları hatıran deyip
Silmiyorum diye suçlama beni

Baharda bekledim göçmen kuşları
Yanakta sakladım sessiz yaşları
Bağrıma sen diye kara taşları
Basıyorum diye suçlama beni

Seni suçlu gibi yargılayarak
Karanlık odalarda sorgulayarak
İdam fermanını imzalayarak
Asıyorum diye suçlama beni

Mehmet Ali Güneş

Sürgündeki Yürek

“Bir mahkumun kızına”

Kendinden defalarca sürgün edilmiş
Hasretin adresini herkesten iyi bilen
Mahkum yolu bekleyen, acıları içine gömen
Hüzünlere sevdalı sürgündeki bir yürek işte
Uçsuz bucaksız bir uçurumdu gözleri
Ellerinde hayatın acı izleri
Serseri bir mayın, deli bir fişek
Bütün sevinçlere geç kalmış
Yorgun ve yaralı bir yürek
Güneş kadar yalnızdı ve sıcak
İnsanlardan kaçardı köşe bucak
Pembe hayallerinde
Evlenip yuva kurmayı
Mutlu olmayı dilerdi hep
Düşleri sığmazdı kirlenmiş sokaklara
İnsanca yaşamak için ne kadar uğraşmıştı
Daha ilk sevdasında düşük yapmıştı
Sonraki sevdalara kısır kalmıştı
Yaşar mıydı acaba kaderini bilseydi
Dünler harabe yarınlar umut değil
Hüznün neresinden dönseydi
Paranın sevgiye ihanetini gördü
İnsanın önünde diz çöküp ibadetini
Pusu kuran puştların cinayetini gördü
Bu yüzdendi hayata olan küskünlüğü
Kırgınlığı bu yüzdendi işte

Anladı sürgündeki yürek, sustu
Şimdi bütün acılarını sele verdi
Geride kan, geride eski umutlar
Geride bir yığın mahpus mektupları
Solgun resimler, görüş izni dilekçeleri
Saksıda kurumuş Cezayir menekşeleri
O puslu hayatından kaçarken
Geride acılarını, suskunluğunu bıraktı
Özgürlüğe yelken açarken

Mehmet Ali Güneş

Tatlı Belam

'Seni merak edipte soranlara
İşte böyle tanıttım seni...'

Elleri ellerimde bir su damlası
Yüreği yüreğimde ateş parçası
Saçları gece gibi kömür karası
Gözleri dünyanın yedinci harikası
O benim başımın tatlı belası

Mehmet Ali Güneş

Tesadüf

Yavrularına uçmayı öğretirken
Avcının saçmalarına hedef oldu
İki ilk,
Bir de fark vardı aralarında
Avcının ilk ördek vuruşu
Heyecanlı
Ördeğin ilk vuruluşu
Heyecansız
Eve gururla dönen avcıya
İlk önce
Mahallenin çocukları haber verdi
Annesinin ölümünü!

Mehmet Ali Güneş

Tutkum

Teftiř sırasında
Üzerinde generali taşıyan aracın
Patlayan tekerine verilen
Müebbet zincir cezası gibi
Amansız ve
Şaçma sapan tutuldum sana
Ömür boyu mahkumunum
Kapat gönlünün kapısını artık
Razıyım cezama içinde yaşlanayım
Mümkünse tek olarak
Orada müebbet yatayım

Mehmet Ali Güneş

Umut Toplayıcısı

“Kadıköy’de bir gece vakti.”

Seninle gezerken karanlık sokaklarda
Hızına yetişemez hep ardından yürürdüm
Yanımda ol derdin,
Kolay olmazdı sevdiğim
Salına salına yürürken
Düşürdüğün umutlarını toplamak
Tekrar yanına koşup
Topladıklarımı yüreğine yapıştırmak
Korkardım umutlarının karanlıkta kaybolmasından
Korkardım birilerinin üzerine basıp
Bendeki yarı canını yakmasından
Sen ki kalabalık ama yalnız bir şehirde
Yıkılmadan ayakta durmayı başardın
Umutlarını yerde bıraksaydım
Yüreğindeki bu boşlukla nasıl yaşardın?

Mehmet Ali Güneş

Yakma Canımı

Yağmur tanesi olup
düşersem yanağına, giderken
usulca sil,
fazla yakma canımı
yanaklarındaki beni silerken.

Mehmet Ali Güneş

Yalnızlık

“Varsın gökyüzünden mutluluk yağsın
Neye yarar sen olmayınca”

Çok gördüm kan rengi gözyaşının
Yanakta lekeler bıraktığını
Çok gördüm tomurcukların
Açmadan solduğunu
Ve ben, sen gidince anladım
Yalnızlığın ne demek olduğunu

Mehmet Ali Güneş

Yeter Artık

“Onlar kendilerini bilirler”

Yeter artık bitsin diyorum
Bu güzel ülkeyi sömürdüğünüz
Yeter artık bitsin diyorum
Çalıp çalıp götürdüğünüz

Bir çocuğun elinden ekmeğini aldınız
Namuslu işçilerin emeğini çaldınız
Kudurmuş köpek gibi zavallıya daldınız
Yeter artık bu çile bitsin diyorum.

Çaldınız çırttınız haram yediniz
Açız diye haykıranı dinlemediniz
Yanınıza kimseyi istemediniz
Yeter artık bu çile bitsin diyorum.

Zengin olan fakirin halini bilmez
Yoksulun gözyaşını kimseler silmez
Size olan isyanım ömrümce bitmez
Yeter artık bu çile bitsin diyorum.

Mehmet Ali Güneş

Yıldız Yağmuru

“ Dostum Türkan Koçarslan’a”

Ay ışığının
Usulca pencereden içeri sızdığı
Zifiri karanlık bir gecede
Sen
Odanda beni düşlerken
İşte ben o anda
Yüreğimin gücüyle
Gecenin buğulu havasında
Göklerden sana yıldız toplayacağım
Sabah olana kadar
Biriktirdiğim yıldızları
Odana taşıyıp
Senin üzerine yağdıracağım

Mehmet Ali Güneş

Yok Bu Dünyada

Saçlarının rengi güneş sarısı
Kara ile yazılmış alın yazısı
Sen benim kalbimin öbür yarısı
Senden daha özel yok bu dünyada

Gözlerindeki ışık deniz feneri gibi
Dudakların sanki çilek reçeli gibi
Dilin öyle ballı ki elma şekeri gibi
Senden daha tatlı yok bu dünyada

Sen benim aklımı alıp gidenim
Sevdiğim, aşkım, canımsın benim
Kitaba el basar yemin ederim
Senden daha güzel yok bu dünyada

Mehmet Ali Güneş

Yüreğim

Fırtınadır yüreğim kış ayazında
Deli gibi eser tutamazsın ki
Bir defa konarsan gönül bağına
Kanat taksan yine uçamazsın ki

Bir sevda ateşi düşer içime
Yanar alev alev söndüremezsın
Delidir yüreğim, hırçın şelale
Berrak denizlere döndüremezsın

Nasıl ağlar gözlerim nasıl dayanır
Nasıl sever yüreğim bilemezsin ki
Bir defa yazdı mı seni içine
Dağlar silgi olsa silemezsin ki

Mehmet Ali Güneş

Yüregimi Kana Bulama

Eğer sahip olabilseydim gökyüzüne
Sana bir yıldız verirdim geceden
Şöyle mor mor parlayanından
Ama yokum, yoksulum işte
Bir tek yüregim var bana ait
Tertemiz, daha sıfır
Senden başkasının sevdası değmemiş
O da ayaklarının altında
Ne olur usulca bas
Yüregimi kana bulama!

Mehmet Ali Güneş